

THE RIVER OF POVERTY IN HISTORY AND TIME

Mihaela Bucatariu

PhD Student, Bucharest University of Economic Studies

Abstract: If we start from the well-known hypothesis that modernization and globalization lead to inevitable decline of economy, we can assume that it has lost some of its power of persuasion. In a global society, which is perpetually changing, at times even causing earthquakes, people change their opinions from day to day, and, the winner can only be the one who reacts the fastest.

The vision of globalization can be replaced by the idea of dispossession of capital. According to this, the fact, that poverty persuaded the consumer not to believe in values, proves the compatible character between material and immaterial.

From the empirical hypotheses, older ideas about the lack of liberty and equality in economic development, on the epistemic level which can be described as having no power, sex, resentment, etc., we should have in view reductionist hypotheses.

On the other side, on the globalized level, the problems belong to the utopic private sphere, but the main actors, the state and supranational organizations have contributed to defining a semi-globalization of politicization with diverse inequalities.

This new situation has to be reshaped into new forms and ways of existence, both within and outside the consumer. For a variable, which must be known empirically through research done along decades and centuries, we choose two significant periods of time in order to emphasize the poverty myth, having in mind three chosen foods: cheese, fish and olives.

In Romania, a major dilemma and even a paradox is highlighted by the comparison of the two periods – the one between the wars and the current one, because there is a stringent need to build a free market and a durable eco-centrist development.

Furthermore, this matter can be analyzed using a few scenarios, allowing the possibility of historic-typological reflections with those of the Romanian case, and, also the possibility to adopt a unifying policy and an instrumental role towards the formation of a free nation, with no ambiguities. A crucial problem of today's society is the fact that poverty has deepened and few people live really well.

To sum up, we will analyze not only the internal but also the external causes with a view to determining the causes of the global recession and the economic contagion acting now.

Why a new global crisis? Are there positive and negative shocks?

The common term is the ability of realism to shape a new vision about the world we live in, trying to prevent a new involution.

Keywords: poverty, inequality, inflation, durable, development, globalization.

Introducere

Desigur, cu mult înainte ca omenirea să abordeze în contextul universal al științei, sărăcia reprezintă un simțământ de anxietate, de privațiuni copleșitoare a unor resurse materiale.

Granița între situația în care săracul devine bogat și cea în care un bogat este schimbat pentru un altul e îngustă. În consecință așa cum declară Angus Deaton: „lumea este extrem de inegală”.

Dacă susținem o strategie argumentativă pentru caracterul științific al sărăciei putem analiza:

1) Orice om își asumă existența prin anumite scopuri, procese și independențe financiare (sărăcia este o privațiune economică, o lipsă a banilor);

- 2) Natura inegalității;
- 3) Timpurile evoluționiste (din punct de vedere economic, progresul tehnologic).

Caracterul problematic al acestor asumptii ne conduce la o remodelare a scopului și a funcționării organismului uman. Dacă pornim de la faptul că omul are un scop real de supraviețuire, mai exact de subzistență, nu facem decât să explicăm problemele actuale ale sărăciei.

Ideea de sărăcie, în secolul al XXI-lea, o putem reflecta prin indicii de dezvoltare umană (IDU, Human Development Index) care măsoară speranța de viață, alfabetizarea și nivelul de trai (economistul Mahbub ul Haq).

I. Expunerea problemei

O mare problemă care îi preocupă pe oameni la momentul de față este ieftinirea traiului, revenirea la normele morale și spirituale pierdute în timp. Cauzele acestei situații în România, privind creșterea nivelului de trai sunt:

- 1) Cauze independente de voința noastră;
- 2) Cauze provenite din politicile de guvernare.

Prima cauză este cunoscută de toată lumea, așa că nu insistăm asupra acestui aspect, pe când cea de-a doua cauză reprezintă lipsa totală de răspundere a guvernanților noștri care își închipuie că țara noastră poate numai să se împrumute și să cheltuiască fără a da socoteală. (ultimul guvern a adăugat 75,3 miliarde la datoria publică, ceea ce înseamnă un deficit excesiv la bugetul statului).

Înainte de a vedea care ar fi cele mai bune remedii pentru a înlătura această stare, putem edifica cum s-a scumpit traiul, făcând o paralelă între felul cum se trăia în anul 1922 și cum se trăiește astăzi.

Să luăm un exemplu pentru un individ singur, ce trăiește pe cont propriu, cu un minimum civilizată de existență.

Tabelul 1. Scumpirea traiului (lei/lună)

LUNAR																	
CASĂ		MASĂ		IMBRĂCĂMINTE		TUTUN		ZIARE		TRANSPORT		NEVOI INTELCTUALE		ANI DE BUZUNAR		OTAL	
922	020	922	020	922	020	922	020	922	020	922	020	922	020	922	020	922	020
00	000	000	000	00	900	00	40	0	5	80	40	40	50	50	500	000	385

Surse: ziarul „Comerțul” 1922 și date INS

Prin minimum civilizată de existență înțelegem suma necesară pentru a-și acoperi toate nevoile complete ale vieții și în final să-i rămână o sumă pentru satisfacerea cererilor personale sau pentru a fi economisită.

Această persoană despre care vorbim intră în categoria de cerințe între citirea zilnică a unei reviste sau a unei cărți pe lună, (participarea la activități culturale) asistarea din când în când la un spectacol sau la un film etc.

Tabelul 2. Scumpirea traiului (lei/zi)

ZI																	
CASĂ		MASĂ		IMBRĂCĂMINTE		TUTUN		ZIARE		TRANSPORT		NEVOI INTELCTUALE		BANI DE BUZUNAR		TOTAL	
922	020	922	020	922	020	922	020	922	020	922	020	922	020	922	020	922	020
0	4	4	7	1,64	3	,30	8		,5			,65		5	0	00	41

Surse: ziarul „Comerțul” 1922 și date INS

Examinând cu atenție tabelele de mai sus, constatăm că un om câștiga, în 1920, 3000 lei pe lună – un om din clasa mijlocie – unde nu se lupta cu sărăcia, dar nu se putea numi nici bogat, trăia într-un mediu confortabil.

Având o casă mobilată, plătind pe zi 3,30 de lei pentru tutun, o masă caldă la restaurant 34 de lei, făcându-și două costume de haine și două perechi de ghete și alte accesorii de îmbrăcăminte pe an, citind un ziar și câte 140 de lei pe lună pentru nevoi intelectuale, o carte sau să meargă la teatru.

Pe de altă parte, considerând că toate aceste cheltuieli sunt pentru un trai decent plus că-i mai rămân și bani de buzunar pe lună din cei 3000 lei pe lună și pentru alte nevoi sau pentru a economisi.

Dacă revenim la traiul de astăzi, tutunul costă 540 de lei pe lună față de 100 lei și poate mai mult dacă omul obișnuiește să fumeze două pachete pe zi. Dacă citește o carte pe lună, un bilet la teatru și o ieșire în oraș cu prietenii, care astăzi sunt așa de scumpe (70 + 110+150 lei), însumând 330 de lei pe lună, abia dacă mai rămân 1500 de lei de buzunar pentru toate celelalte nevoi, pentru a atinge suma de 7385 de lei lunar.

În plus, în aceste cheltuieli nu au fost cuprinse și alte nevoi mărunte ca de exemplu: o călătorie, spălatul și curățatul, bărbieritul etc., pe care le-am considerat făcând parte din suma rămasă de buzunar.

Calculând proporția scumpirii traiului, conform tabelului, vedem că dacă unui om ce trăia în 1922 cu 3000 de lei pe lună, în felul arătat, îi trebuie ca să trăiască astăzi la fel de 7385 lei, proporția scumpirii traiului este de 2,61 ori.

Dacă ținem seama de faptul că nu am cuprins în tabelele de mai sus toate trebuințele, putem zice că proporția este de 3 ori, iar dacă adăugăm și utilitățile de pe timpul de iarnă care sunt astăzi mult mai scumpe, proporția atinsă este de 3-4 ori mai mult.

În definitiv, proporția oscilează între 3-4 ori și chiar de 5 ori, adică viața este astăzi în termen mediu de 4-5 ori mai scumpă decât era în 1922.

Este neîndoielnic faptul că traiul în România, în loc să se ieftinească, se scumpește din ce în ce mai mult. Rând pe rând, articolele de primă necesitate se scumesc, iar pe piața valutară urmează același curs ascendent. Dacă ne gândim în istorie, și cu precădere la scumpirea vieții, constatăm faptul că se resimte la intervale mai mari, de un an sau mai mult. Astăzi ea se resimte mult mai repede, la un interval de numai de câteva luni.

La drept vorbind, traiul cu un salariu mediu de 5465 lei, a devenit imposibil. Un calcul sumar al costului alimentelor, locuinței, îmbrăcăminte, utilităților, abonamentelor etc., dovedește în mod evident, că suma de 50 lei pe zi, este aproape sub strictul necesar, deci cererile de sporire de salarii sunt perfect îndreptățite, dar ele nu sunt o soluție pentru ieftinirea traiului ci din contră, această soluție nu constituie decât cel mult o ușurare momentană.

Trebuie să constatăm că politica economică dusă de guvernele noastre, până acum nu a dat roadele dorite. Actualele guverne s-au ferit să acorde sporuri de salarii – având convingerea fermă, că aceste sporuri nu fac decât să scumpească viața. Și toate acestea pentru că s-a făcut mai multă politică și măsuri populiste decât o politică economică sănătoasă și solidă.

Guvernele de până acum și-au risipit activitatea și energia în a se consolida și a distruge opoziția, ceea ce se întâmpla și în anul 1922.

În schimb, în anul 1922 comercianții au dorit să normalizeze viața cerând o piață liberă, o piață condusă numai din legile firești și să le înlesnească posibilitatea de aprovizionare.

Dacă revenim la zilele noastre, constatăm că avem o piață liberă, dar o economie dezorganizată și un guvern asemănător cu aceleași metode politice nesănătoase. Singura diferență majoră dintre cele două perioade constă în faptul că o perioadă de timp, economia a mers în necunoscut, rătăcind după perioada războiului.

În schimb astăzi, sistemul nostru comercial este ghidat de lăcomie și nepăsare unde va aduce incalculabile primejdii asupra întregii vieții a poporului.

Acest vis urât al instabilității, acest nesfârșit cutremur al vieții economice, sunt departe de a lua sfârșit, din contră unele simptome învederează eternizarea progresistă și agravantă a bolii.

În prezent afacerile au succes, au început să facă lovituri ce le-au asigurat o poziție dominantă.

Dacă ne gândim la o simplă metodă de creștere economică, putem spune că: în primul rând va trebui să intensificăm producția și să dăm mai multă importanță produselor noastre; în al doilea rând consolidarea financiară.

Conform teoriei, atunci când cererea de monedă este mai mare decât oferta de monedă ar trebui să se producă o scumpire a banului și deci o ridicare a cursului valutar. În cazul în care s-ar intensifica producția, încurajarea comerțului, a industriilor atunci moneda s-ar ivi pe piață.

Partea delicată e însă că din cauza dezechilibrului economic, bariera dintre permis și nepermis este foarte șubredă și foarte greu de distins. Exacerbarea produsă de împrejurările anormale este vecină cu exagerarea produsă de reaua credință și de dorința de îmbogățire personală. Tentația unei bune stări materiale este prea contagioasă și trăim într-un secol cât se poate de materialist.

II. Situația economică și financiară a României

Situația financiară 1922

De la începutul anului 1922, o parte a datoriei interne a fost consolidată. În ceea ce privește datoria externă, aceasta s-a ridicat la aproximativ 3-4 milioane de lire sterline, iar 12 milioane au reprezentat datoria statului către Banca Centrală.

Primul buget al României Mari, a fost în anul 1920, care arată 5,2 miliarde cheltuieli contra 2 miliarde încasări, adică un deficit de peste 3 miliarde.

Situația economică 1922

Producția agricolă

Suprafața utilizată în anul 1919 de 8304000 ha s-a ridicat în 1922, la 10338000 hectare.

Productivitatea agricolă care era în 1919 de 8996000 tone s-a ridicat la 9160000 în 1922-1923.

Producția petrolului s-a ridicat de la 920.000 tone în 1919, la 1.355.000 tone în 1922.

Exportul cerealelor, de la 2200 tone în 1919, a ajuns la 1267426 tone în 1922.

Exportul vitelor a sporit de la 2114 capete în 1920 la 320.000 capete în 1922, al lemnului de la 66.000 tone în 1920 la 722.000 tone în 1922, al petrolului și derivatelor de la 44.000 tone în 1919 la 436.000 tone în 1922.

Transporturile s-au îmbunătățit în anul 1920 cu 1590 de locomotive la 1922 de locomotive.

Vagoanele de marfă au crescut de la 30.000 câte erau la 1 Ianuarie 1922 la 54.000 în ianuarie 1923. În anul 1919 se circula doar cu 63 de trenuri de călători și 59 de trenuri de marfă pe zi, pe când în 1920 circulau 759 trenuri de călători și 613 trenuri de marfă.

Situația economică 2018

Tabelul 3. Ponderea principalelor sectoare ale economiei în perioada 2012-2018

Sectoare	Indici de volum - % față de trimestrul corespunzător din anul precedent	2012				2018			
Agricultură, silvicultură și pescuit	% în creare PIB	103,2	75,4	70	76,4	110,7	108,9	111,8	108,5
Industria extractivă; industria prelucrătoare	% în creare PIB	80,8	87,2	85,1	84,3	103,8	105,5	105,1	103,4
Construcții	% în creare PIB	87,3	100,3	105,3	104,4	104,3	101,6	96,8	98,3
Impozite nete pe produs	% în creare PIB	101,4	101,8	101,5	100,6	107,8	111,3	107,4	111,6

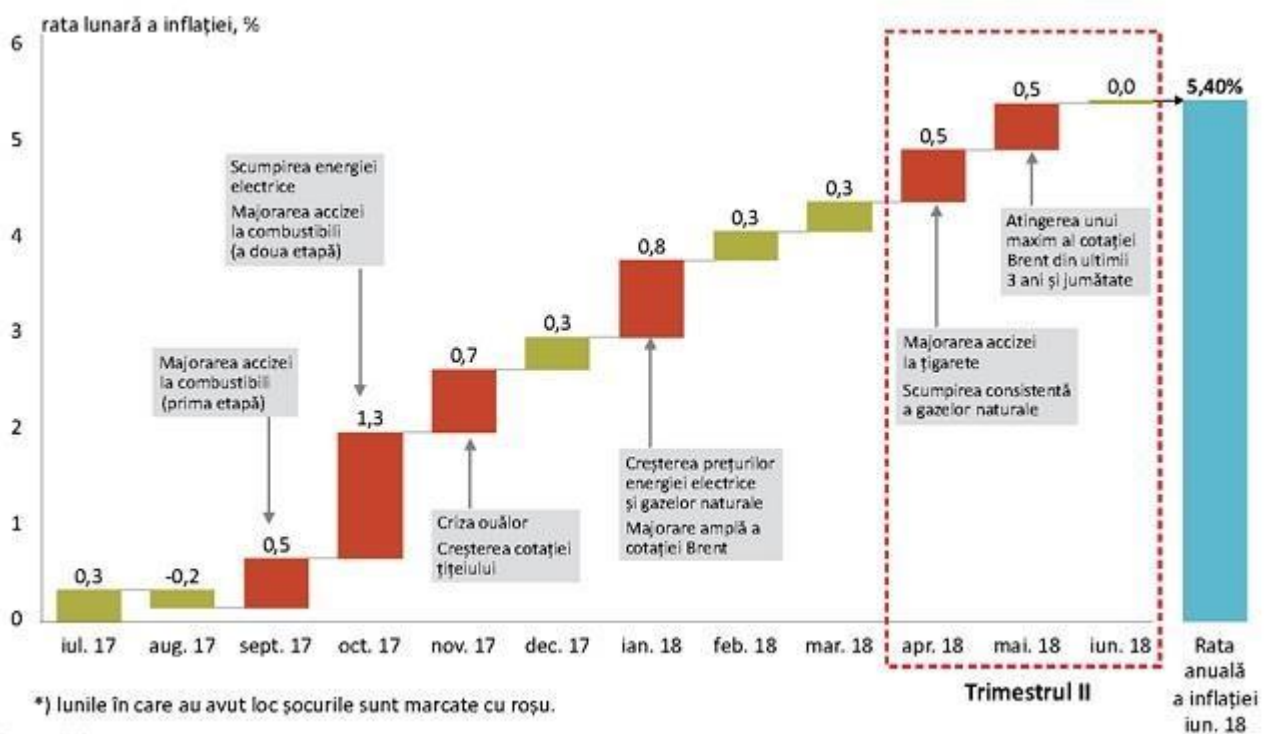
Surse: INS

Pentru agricultură, anul 2012, a fost reprezentat de o vreme nefavorabilă ceea ce a condus la o scădere a producției agricole față de anul 2018.

În ceea ce privește evoluția celorlalte sectoare, trebuie menționat faptul că principala ramură cu excedent comercial a fost cea cu subramurile mijloacelor de transport, metalurgiei, produselor din lemn, textile, confecții și pielărie. (2012)

Dacă interpretăm datele pentru anul 2018 constatăm o evoluție fascinantă față de 2012, deoarece în perioada 2016-2017, inflația a fost aparent controlată prin reducerea taxei pe valoare adăugată, ceea ce a generat o reducere a prețurilor în anul 2018.

Graficul 1. Inflația

Inflația a crescut datorită factorilor interni, dar și externi, printre care și creșterea prețurilor combustibililor, din cauza costurilor internaționale ale barilului de petrol.

Concluzii

În consecință, economia românească are un puternic accent de corupție în toate guvernele perindate de după revoluție, inegalitate și sărăcie. Sărăcia a creat un flux migrator către alte state membre ale UE, generând nesiguranță și neîncredere. Costul ridicat al vieții s-a datorat în mare parte și corupției, dar și abuzurilor făcute de clasa politică.

BIBLIOGRAPHY

B., Murgescu, „România și Europa – Acumularea decalajelor economice (1500-2010)”, Editura Polirom, București, 2007
Ziarul ”Comerțul” 1922 - 1923
<https://www.bnr.ro/>
<http://www.insse.ro/cms/>